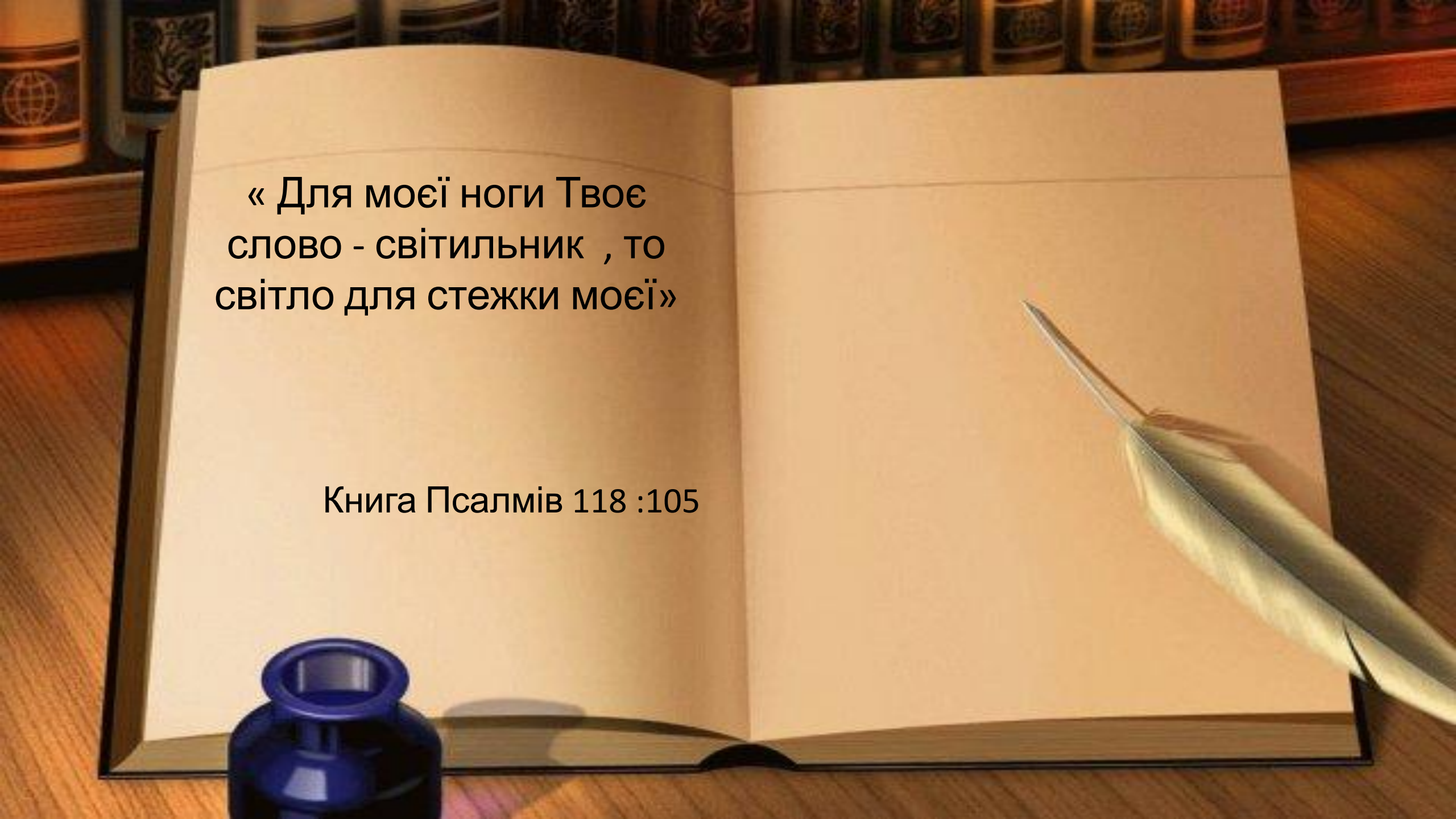

Дорога у храм Святого Слова

Проект підготувала
учениця 10 класу
Новосілівської ЗОШ
I – III ступенів
Процишин Соломія

An open book with two blank, cream-colored pages. A quill pen is positioned on the right page, and a blue inkwell is in the bottom left corner. The background shows a wooden bookshelf with several books.

« Для моєї ноги Твоє
слово - світильник , то
світло для стежки моєї»

Книга Псалмів 118 :105

А ЦЕРКВА

Кутянська церква є наймолодшою серед трьох сільських церков. Побудовано її упродовж 1928-1935 рр. на місці старої дерев'яної церкви. Будували церкву майстри із Садової Вишні і Львівської області. Проект розробив і керував будівництвом кутянський священник

Будували храм довго через брак коштів ,які збирали у Новосілці та навколишніх селах.Люди давали ,хто що міг ,бувало ,тільки одне яйце.Через тривале будівництво стіни замокли ,тому на них появився грибок . Біля отця Осадци можна було навчитися будь-якої професії. І не було потреби наймати майстрів. Камінь ,якісний і такий ,що не тріскає , не розсипається .Цеглу привозили з Підгаєць.Сільські майстри зробили і покрівлю церкви.На покрівлі бані підписався столяр Процишин.Архітектор надав церкві вигляду корабля , яким можна дістатися до Царства Божого. Із 1961р. Кутянська церква залишилася єдиним храмом для Новосілки ,Юстинівки ,Поплавів , Ригайлихи та Шкіндерівки.Також церква носить ім'я Св.Миколая і 19 грудня тут престольний празник.

• ТЕСАРІВСЬКА ЦЕРКВА

- На Тесарівці стояла стара дерев'яна церква. Вона згоріла, а на її місці збудовано 1906 року велику муровану з цегли церкву Веддення матері Божої у храм.

Будівельниками були поляки та четверо французів. Будували недбало, під каміння підкладали дранку, тому стіна пізніше трісла. Цеглу випалювали в саду, вище цвинтаря, з глини, накопаної на дорозі. У ряднах (веретах) на плечах по драбинах виносили її на стіни. Половину грошей на будівництво церкви дала княгиня Марія Огінська, що жила у Литві, а в Новосілці мала землю і палац. Під час будівництва з даху впав чоловік. На щастя, його під час падіння впіймали рядном, врятувавши йому життя. І ще один випадок, що стався радянської пори. Проїжаючи повз церкви комсомолец Юзеф Яворський кинув у церкву пляшку з оливою. Невдовзі він, їдучи велосипедом, розпоров собі об кермо живіт і помер. Сам храм побудовано у формі хреста, який утворюють повздовжній і поперечний неор та вівтарна частина. В архітектурі церкви присутні елементи готичного (високі стіни, висова вежа, великі вікна) і романського (кругле, а не стрічате склепіння) стилів. Іконостас малював бережанський художник Михайло Романишин.

У 1989 р. у церкві відновлено Богослужіння .Відтоді парохом у церкві є отець Микола Сухарський.

Як я уже згадувала , церква іменується: "Введення Матері Божої у храм" , і 4 грудня тут припадає празник(церковне свято) , тобто святкують день народження церкви.Чудовий порятунок будівельника , що впав з церковного даху і був врятований , і загибель комсомольця ,який поглумився над святинею , є не що інше ,як чуда Божі і приховувати їх гріх.Адже Бог зробив це для науки всім людям .

ЛЕНЧІВСЬКА ЦЕРКВА

Церква Різдва Пречистої Діви Марії на Ленчівці належить до найстаріших церков . Про неї згадує Микола Недрзвєцький у виданні "Повят Подгаєцкі" : " Між іншими записами я віднайшла акт з 1720 року ; з нагоди візитації львівського митрополита є опис церкви на Ленчівці .В тому акті вже тоді названо церкву "старою".

Днем народження Ленчівської церкви стало 21 вересня 1709 року. Будували церкву довго, 20 років. Коли почали її зводити, ще нищили галицькі землі турецько-татарські орди. Бо "вічний мир" між турками і поляками був підписаний у Підгаєцькому костелі і щойно 1698 року церква була освячена, на 66 років скоріше, ніж була скасована Запорізька Січ. Коли народився Т.Г. Шевченко, то церква наша була вже дуже старою - мала 105 років.

За СРСР, всупереч брехливим заявам совєтських висланців у духовних рясах про нібито повну свободу релігії, церкви почали масово закривати, або перетворювали їх на спортзали, бібліотеки, сховища для мін-добрих. Старенька церква на Ленчівці була запечатана. Вона почорніла, ніби

западала в землю. Релігійне життя зійшло в

Богослужіння у церкві поновились у вересні 1990 р. У минулому Ленчівської церкви були події ,які слід розглянути , як чуда Божі. Навіть те ,що церква 300 років вистояла ,уже треба сприймати ,як чудо. Так ,у 1916 р. село знищила пожежа . Поблизу церкви горіли хати ,стодоли ,що використовувалися під артилерійські склади. Згоріла і школа ,а церква вціліла. У 1944 р. один снаряд вибухнув за 3 метри від північної , а другий- за 8 метрів від південної стіни церкви. Можливо, тоді покривилася північна стіна ,але храм вистояв. У 70-х рр.у церкві зробили краєзнавчий музей ,збиралися викинути престол ,але районний партійний працівник Олександр Шихтер переконав сільську владу не робити цього. Один хлопець прутом відбив руку розіп *ятого Ісуса на церковному хресті. Пізніше його онука народилася без руки. Це хоч дуже страшне ,але теж Боже чудо.

У Ленчівській церкві хрестився і виховувався Львівський і Галицький єпископ Чорній. Протягом 1989-1990 рр. храм відремонтували ,перекрили. Церкву освятили в неділю ,перед

КОСТЕЛ (КІРХЕ)

Німці були добрими господарями , але і вони не мали зайвих грошей і понад сто років не могли побудувати свою церкву , молилися біля двох капличок , котрі нині відновлені. А на місці костела була тільки дзвіниця , дзвін з якої сповіщав про прихід свят. Про те , коли і як побудовану німецьку церкву , розповідає бекерівський німець Петер Губер у книзі " Бекерсдорф ". Пропонуємо короткий переклад його оповідання :

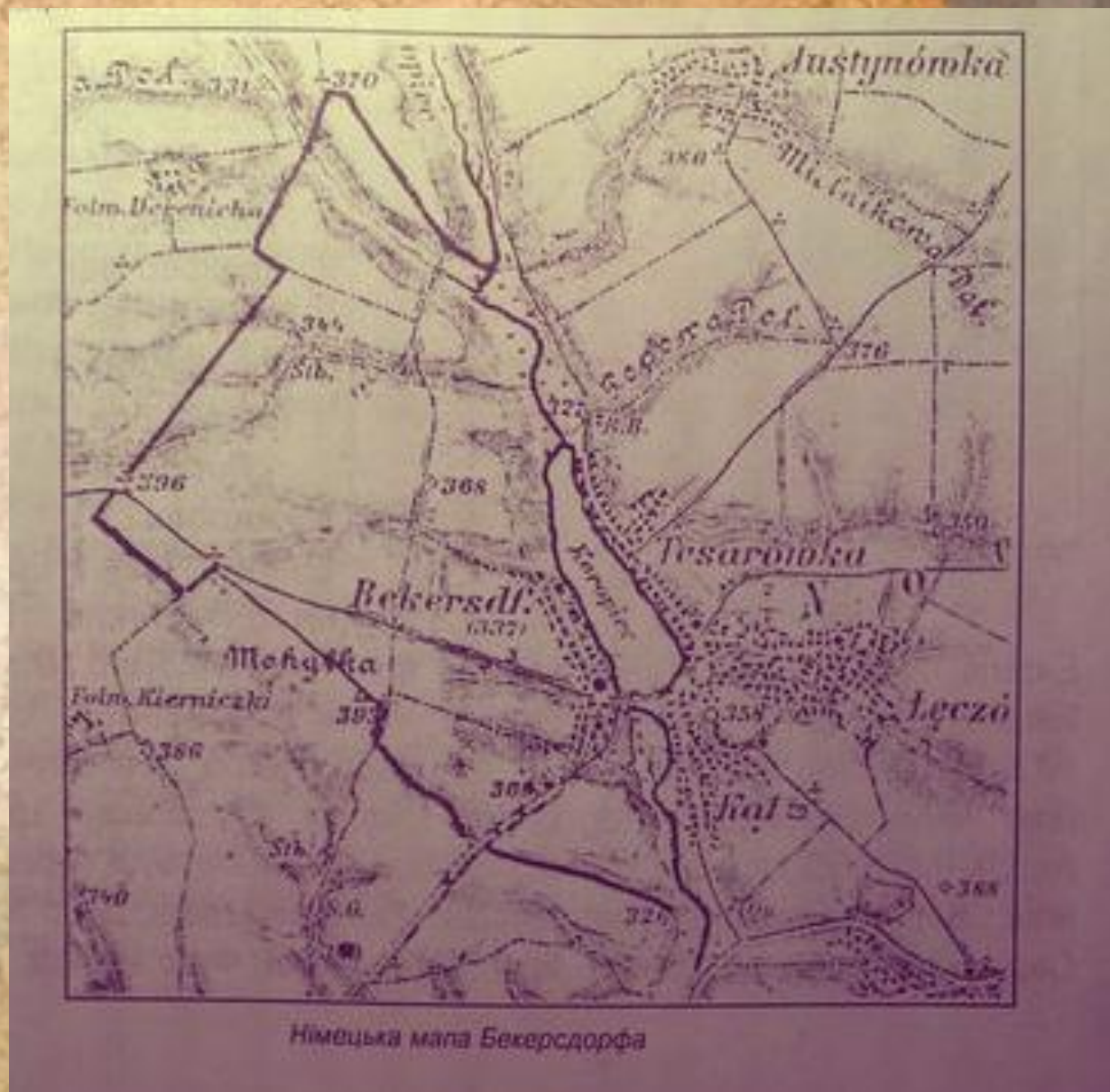
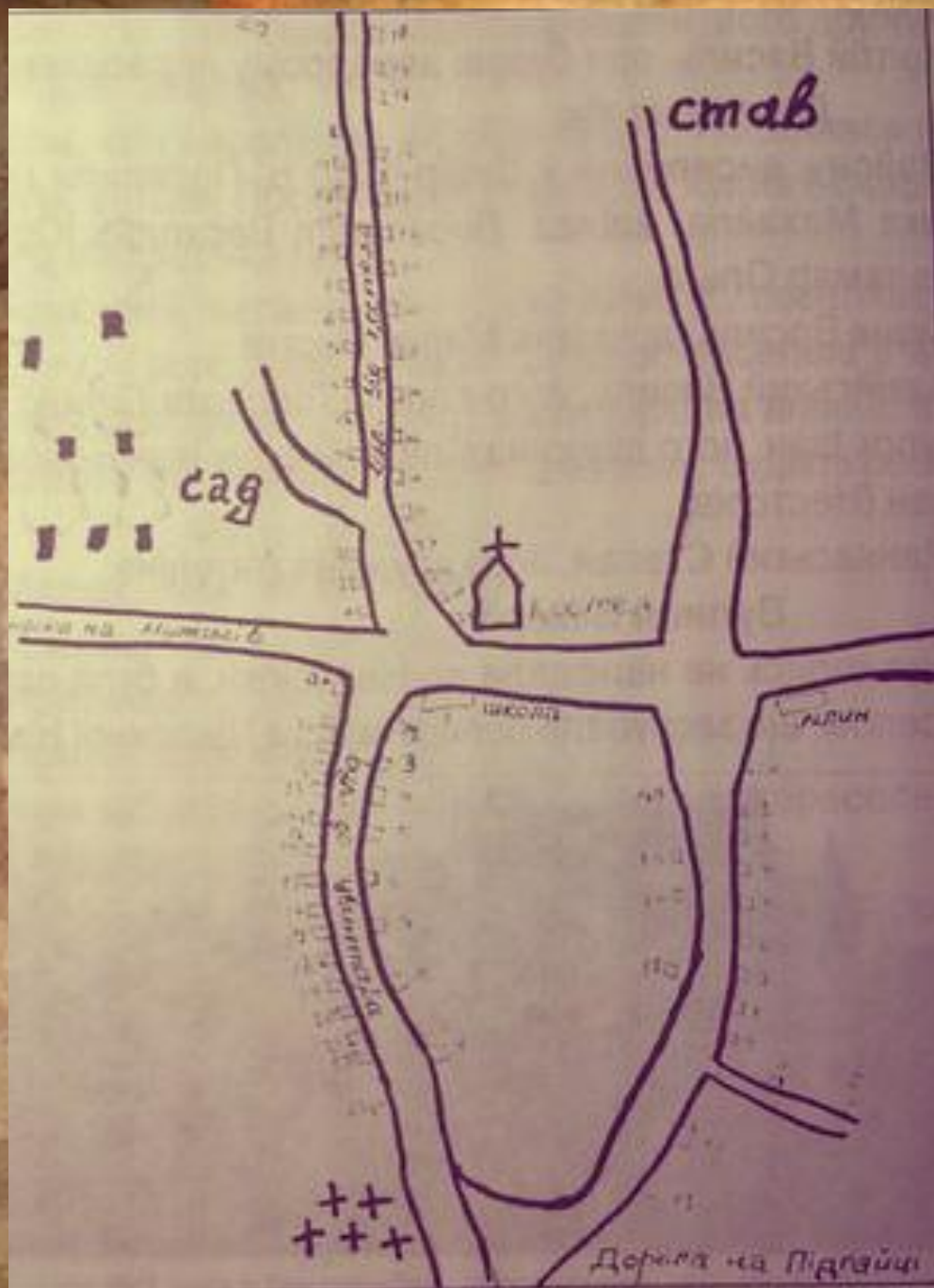

КОСТЕЛ
(КІРХЕ)

"До цього часу у Бекерсдорфі і стояла дзвіниця з дерева ,покрита дранкою. На цьому місці у 1911-1912 рр. була збудована нова церква. Біля церкви побудували дім священика. Старші жителі Бекерсдорфа ,які ще не бачили ,як будувалась церква , і навіть допомагали,розповідали,з якою віддачею і старанням люди тоді працювали. Каміння для глибокого і широкого фундаменту брали з копальні , а цеглу мусили самі випалювати. Глини було достатньо і вода вставку була близько. Побудували велику піч,де випалювалась цегла.Дерево люди привозили возами.Часто вночі треба було підготувати матеріали: гасити вапно ,привозити пісок ,щоб мулярі могли наступного дня працювати .Цеглу треба було носити як на носилках ,так і на спині. Надто багато зусиль і самопожертви вимагав цей задум.Алтар спочатку забрали із каплички.Пізніше встановили новий ,спонсором якого був Якоб Мартіні.Архітектором при церкві був поляк на ім *я Ланцуцький. Дерево на будову брали з лісів Мужилівського поміщика Бохенського. Церква була будівлею у готичному стилі ,з двома ярусами і двома захрестями.Стояла вона високо на пагорбі .Вхід був з південного боку.На пагорбі праворуч від церкви стояла висока фігура Св. Йоганна(Іоанна). Незважаючи на власну церкву ,Бекерсдорф лише у 1923 році отримав власного священика. До цього часу приходили священники з Підгаєць на службу через кожні 14 днів.

Німецька мапа Бекерсдорфа

У 2012 р. до Новосілки приїхали польські дослідники ,які хотіли на власні очі побачити Кірхе(римо-католицький костел).Історики зробили багато фотографії цього храму ,вони були в захваті від цієї архітектурної пам'ятки . Поляки дуже зацікавилися історією цього костелу та німецької колонії ,яка колись проживала на території

•Капличка Божої Матері побудована у 1991-1992 рр.

Джерело освячення води «Винниця». (1996-1997рр.)

Каплиця на вулиці Колянїя (Бекердорф)

• Каплиці на вулиці Колянія

Підсумок:

Тему проекту «Дорога в храм Святого Слова» я підбрала невипадково. Всі ми знаємо проте ,що за час незалежності в Україні будуються і відновлюються храми. Але стає дуже сумно, коли під час бойових дій на Сході України , бойовики свідомо знищують наші святині . І тому ми ,учні Підгаєччини , закликаємо всіх, хто посягає на християнські цінності :»
Зупиніться ! Задумайтеся ! Схаменіться !»
Це не пусті слова , це – крик душі ...

Дякую за увагу !

